

ни, но главното пристанище съсъ мытницата е пространно и безбъдно, какъто що и Кораблестоянietо въ мраморското море употребително.

Догдъто не е изнайденъ билъ пушечный Прахъ (Барутъ), бъше Цариградъ единъ отъ найкрѣпки и найлесно защищающи се Градове на тоя свѣтъ. Трострѣжна Стѣна, 14 до 20 стѣшки высока, съ помежду лежащи до 25 стѣшки широки Укопы вардеше го отъ сухоземната страна. Противъ други двѣте морски страни доволна бъше тѣкмо една приста стѣна безъ укопы, но всичките стѣни бѣха окружени съ многочисленни кули, коихъто число достигна найсетне до 548. На всекото треуглѣ стоеше по една съ кули снабдѣвена крѣпость, отъ коихъто е она на южното предгорie найукрѣплена, защото е съ 7 кули окружена. На тая крѣпость положенietо е петоуголно, и на всекий угъль стоеше по една кула, чего ради и называше се Пентапиргionъ; а двѣте кули които са мало подалекъ на едната страна, задержаха и до днесъ името на крѣпостта отъ 7 те кули, ако да е отъ тѣхъ едната и порушенна въ 1769 год. отъ землетрясенietо. Она служи за държавна темница. Тыя укрѣплениа могатъ и сега еще въ Цариградъ да се видатъ, обаче совсѣмъ са пренебрежени. Землетресенietо е причинило въ стѣните големы расцѣпки, и тыя показуватъ, че е и царството оттоманско уже въ прошадающе състояніе достигнало. Стѣните са тыя покрити съ брышлянъ и съ други обвывающи се произращенія, и толко са слаби, да не бы могли сега да противостоятъ на хѣрганѣта топовски. Отъ онай 33 вратници (капіи), презъ които се прежде въ градъ влѣзвало, четири са сега зазидани. Желѣзныте вратници иматъ, отъ това свое име, защото се презъ нихъ на желѣзни прѣчки, които са въ землята утверждени били, внесалъ въ Градъ